

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 6 mars 1945 kl. 5 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 13 december 1940 (nr 995) om straff för sabotage.

Genom en den 16 februari 1945 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 81, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 13 december 1940 (nr 995) om straff för sabotage.

Häri genom förordnas, att lagen den 13 december 1940 om straff för sabotage,¹ vilken enligt lag den 28 april 1944 (nr 170) gäller till och med den 30 juni 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1946.

Lagen den 13 december 1940 (nr 995) om straff för sabotage gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1942. Genom lag den 20 mars 1942 (nr 105) erhöll lagen fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943, varvid tillika förordnades, att vissa bestämmelser skulle ha ändrad lydelse från och med den 1 april 1942. Sedermera har lagens giltighetstid ytterligare förlängts, senast genom lag den 28 april 1944 (nr 170) till och med den 30 juni 1945.

I straffrättskommitténs den 30 november 1944 avgivna betänkande med förslag till lagstiftning om brott mot staten och allmänheten (SOU 1944: 69) har kommittén uttalat, att enligt kommitténs mening de senare årens handlingar klart ådagalagt, att straffbestämmelser, som i huvudsak motsvarade de i sabotagelagen meddelade, borde erhålla permanent giltighet. De borde därför erhålla plats i allmänna strafflagen. Kommittén har fördenskull föreslagit upptagande i 19 kap. 4 § strafflagen av en allmän straffbestämmelse angående sabotage, avsedd att ersätta dels de nuvarande bestämmelserna i 19 kap. 10—16 §§ strafflagen om straff för skadegörelse och liknande gärningar beträffande skilda slags anläggningar av betydelse för den allmänna samfärdseln, för belysning, kraftförsörjning m. m. och dels bestämmelserna i sabotagelagen. Därjämte har kommittén föreslagit upptagande i 8

¹ Senaste lydelse av 1, 2, 4 och 6 §§ samt slutbestämmelsen, se SFS 1942: 105.

kap. 2 § strafflagen av vissa mot sabotagelagen svarande bestämmelser att gälla under krig eller vid krigsfara eller andra av krig föranledda utomordentliga förhållanden. Enligt kommitténs förslag skall sabotagelagen upphöra att gälla vid ikraftträdande av förenämnda av kommittén föreslagna ändringar i strafflagen.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Bergquist*, att straffrättskommitténs betänkande för närvarande vore föremål för remissbehandling samt att i avvidan å slutligt ståndpunktstagande till kommitténs förslag i här förevarande avseende och med hänsyn jämväl till rådande förhållanden syntes 1940 års lag om straff för sabotage böra erhålla fortsatt giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1946.

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa, *Utskottet.*

att förevarande proposition, nr 81, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 mars 1945.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 11.
